

کشور از ماست، خون از ما می ریزد؛ راه حل را ما باید دریابیم!

ملت داغدار و اسیر، نه سال نو دارد و نه عید!

میدانیم جنگ افروزان داخلی و حامیان خارجی شان به صلح عادلانه و میز مذاکره علاقه ندارند؛ اما خون جوانان ما، خانه و کاشانه ما بر باد میشود. تعدادی از سیاست مداران نا عاقبت اندیش، متکی به منافع دیگران، احساساتی، متعصب، بیگانه با درد ملت و نامهربان؛ به دو طرف جبهه جنگ (افغان ها) شما در یک جنگ نیابتی، مبهم، مجهول، پیچیده و تحمیل شده توسط قدرت های بزرگ جهان، منطقه و همسایه های طماع در لباس دوست با پیوند و سوء استفاده از دین مبین اسلام، مذهب، ایدئولوژی های مضر، زبان، قوم، قبیله، سمت، تنظیم، تحریک، نهاد، بنیاد و . . . در جالی گیر مانده آید که جز توکل با خدا، بکار برد عقل سلیم، دور از احساسات، ترک تعصب و رعایت منافع ملی؛ نجات شما و کشور، مشکل و نا ممکن گردیده است.

به آخرت خود، به آینده زن و فرزند خود، به حفظ دارایی های باد آورده خود، به خون جوان های شجاع وطن، قضاوت تاریخ و آینده کشور؛ عاقلانه باندیشد.

هموطن عزیز، خواهر و برادر در ماتم نشسته:

۳۸ سال است، می شنویم و مشاهده می نمایم که دو طرف درگیر جبهه جنگ «افغان علیه افغان» در همکاری مستقیم و حضور سربازان تا دندان مسلح اتحاد شوروی، پیمان نظامی وارسا، لشکر اعزامی اعراب و کشور های مختلف با حمایت جهان اسلام، و غرب (رقیب شوروی) در کنار ملت مجاهد و احزاب جهادی ۷ گانه و ۸ گانه تا سقوط رژیم داکتر نجیب الله و بعد از آن با حمایت شبه نظامیان ایرانی، پاکستانی و . . . تا ظهور و سقوط تحریک طالبان، تا هجوم، حضور و اشغال علنی مجدد کشور، توسط پیمان نظامی ناتو در رأس اضلاع متحده امریکا، خون یک دیگر را به نام دشمن؟! اجیر بیگانه، بنام کفر و مسلمان، مسلمان علیه مسلمان؛ نا عاقبت اندیشانه و ظالمانه می ریزیم.

هر روز ارقام درشت تلفات از طرفین جنگ نیابتی افغان علیه افغان از جانب دولت تحت الحمایه امریکا، ناتو و طرف مقابل شان طالبان افغان، تحت الحمایه ظاهراً مخالف امریکا و ناتو به نشر می رسد مبنی بر اینکه طی ۲۴ ساعت گذشته به تعداد (. . .) دشمن؟! به قتل رسید.

هر افغان با مسؤلیت، با احساس، با عاطفه، وطن دوست، مسلمان ملی گرا وقتی می شنود و نگاه میکند که حدود ۲۰۰ هزار جوان تحصیل یافته و کمر بسته در ظرف یک سال کشور را بنابر عدم کار و امنیت ترک نموده یا حدود ۱۸ تا ۲۰ هزار جوان شجاع هموطن هزاره شیعه افغان به دلیل جبر، یا به دلیل امتیاز؟! یا فقر یا به دلیل عقیده و مغز شویی از کشور ایران به جنگ سوریه منحیث گوشت دم توپ فرستاده شده است که ابداً بر نخواهد گشت، یا در کشور پاکستان که به صد ها مدرسه ظاهراً تدریس احکام دینی، ولی در واقع برای تخریب، انتحار، انفجار و کشتن برادر خود، تربیت و گسیل میشوند؛ خون جگر باید خورد تا این معضله خطرناک و کُشنده را «سیاسیون چه دولت و چه اپوزیسیون دولت» موفقانه و مسؤولانه حل نمایند.

حال با درک این حقیقت سوؤال داریم این دشمن کیست؟ ضارب و مضروب هر دو مدعی افغان و ادعایی دین مبین اسلام دارند، با تکبیر الله اکبر، چند دهه، دیگر به نام دشمن؟! همدگر را باید کُشت؟! این حقیقت تلخ را باید تا مغز استخوان درک نمود که جنرال برحال و با صلاحیت کشور با امکانات و مصونیت دولتی، مخالف مسلح را انتقال مینماید.

ما دو هفته قبل شاهد بودیم که با تجاوز پنجابی ها در سرحد تورخم، خوشبختانه فرزندان شجاع و دلیر کشور که تعداد شان به میلیون ها میرسد، مثل نیکان خود ایثار گرانه و مردانه علیه متجاوز، خلاف توقع سیاست بازان از گوشه و کنار کشور سپاهیان گمنام و وارثان مادر میهن طور خود جوش آماده دفاع از تمامیت ارضی کشور شدند.

حتی در صفحات مجازی فیسبک ویدیویی را دیدم که طالبان مسلح به دفاع از کشور و سربازان، علیه متجاوز اعلان آمادگی نمودن؛ هرچند از تأیید و چگونگی مطلب، منبع قابل اعتماد؛ بعداً دیده نشد. همبستگی و آمادگی ولایات کشور می رساند که تا هنوز احساسات ملی ما خوشبختانه زنده و شهادت ایثارگرانه مردم آزاده ما محکم، استوار و پابرجاست.

هموطن آگاه، فرزند متعهد و متعلق به میهن: شما که خارج از این بازی و جنگ نیابتی، مبهم، مجهول، پیچیده قدرت های بزرگ، منطقه، همسایه های طماع، نامهربان و کشور برانداز نگاهی بی طرفانه دارید، آیا فکر نمی کنید زمان آن فرا نرسیده تا ملت در خون نشسته، که ما جزء آن هستیم برای اتحاد ملی و منافع ملی، سکوت را بشکنیم و دست بکار شویم؟

یک بار دیگر پیشنهاد مینمایم در قدم اول: آگاهانه از چهره های منفور جنگ طلب، شریر، متعصب، نفاق افکن، خود محور، قانون شکن، قانون گریز، زورگو، فاسد و . . . دست حمایت بردارید.

راه حل بگمان این هیچ کاره بدون مدعا و خیر خواه وطن:

تفاهم نسبی بین الافغانی بر محور منافع علیاء کشور و وحدت آگاهانه اقوام برادر و برابر ساکن در افغانستان محبوب؛ مسوولین کشور اشغال شده (داکتر صاحب غنی و داکتر صاحب عبدالله) نه توان اخراج قواء ناتو و امریکارا دارند و نه این تقاضا به گمان حقیر علاقمند و شاگرد مبتدی سیاست، با وجود منطقی بودن و حق به جانب بودن ملت ما، فعلاً عملی و مقدر نمی باشد. تأیید و حضور بلاقید و شرط قوای نظامی اضلاع متحده امریکا، ناتو برای ابد و در تقابل با روسیه و مخالفان دیگرش در منطقه، نیز برای ملت آزاده سلحشور افغانستان، کُشنده و از تحمل بیرون میباشد. بناءً سیاسیون صادق، خبیر، مُخلص، مُصلح، مسوول، آگاه، واقع بین، متعهد، مؤمن، وفادار به خاک و تمامیت ارضی، آشنا به علم سیاست و دیپلماسی؛ بهتر خواهد بود برای تعیین نقطه وسط و میانه؛ برای بقاء و عزت کشور، به یک اجماع ملی باید دست یابیم.

کشور از ماست و راه حل عملی، مطلوب و قابل قبول طرفین درگیر داخلی و خارجی؛ خلاف خواست جنگ افروزان، از جانب ملت متضرر باید مطرح و زمینه مذاکرات توسط کشور های ذی نفع و ذی نفوذ به میزبانی سازمان ملل متحد، و با تأیید شورای امنیت این سازمان به شکل مستقیم صورت گیرد. فکر میکنم بدیل دیگر و بهتر وجود نخواهد داشت.

در غیر آن داعش؟! این ننگ تاریخ، دشمن دین مبین اسلام و بشریت، ما را به بهانه های متعدد سال ها خواهد بلعید.

به امید من اگر ما شویم!

به امید بیداری و درک مسوولیت فرد اتباع کشور!

مستحکم باد وحدت آگاهانه اقوام برادر و برابر!

پاینده و جاوید باد افغانستان آزاد، آباد، مترقی، صلح دوست و همکار جهان!
آشفته ای وطن